

تمحض و تمرکز در بخش خاصی از دانش ضرورت است/ دانستن مقدمات لازم است

یک مدرس خارج فقه و اصول حوزه علمیه قم با بیان اینکه گستردگی علوم باعث شده است که نه فقط تخصص یک ضرورت است، بلکه بالاتر از تخصص، تمحض و تمرکز در بخش خاصی از یک دانش هم یک ضرورت است، گفت: منتها طبیعی است که باید مواظب آسیبها بود و از آن آسیبها رهید.

یک مدرس خارج فقه و اصول حوزه علمیه قم با بیان اینکه گستردگی علوم باعث شده است که نه فقط تخصص یک ضرورت است، بلکه بالاتر از تخصص، تمحض و تمرکز در بخش خاصی از یک دانش هم یک ضرورت است، گفت: منتها طبیعی است که باید مواظب آسیبها بود و از آن آسیبها رهید.

به گزارش خبرنگار مهر، مقام معظم رهبری در دیدار با دست اندرکاران کنگره بین المللی علامه حکیم قطب الدین شیرازی به بحث تخصص گرایی و نکات مثبت و منفی آن اشاره و تصریح کردند: تخصص گرایی به سبب پرداختن به وضع انسان در یک حوزه تخصصی امری خوب است، اما از جهت محدود کردن انسان و ذهن او با توجه به وسعت ذهن انسان امری نامطلوب است.

در گذشته حکیم و در زمان ماعلامه به کسی اطلاق می شود که در علوم مختلف صاحب نظر باشد، چگونه می توان در دوران کنونی متخصص پرورش داد که فهمی از علوم دیگر از جمله علوم انسانی داشته باشند؟ حجت الاسلام ابوالقاسم علیدوست، مدرس خارج فقه و اصول حوزه علمیه قم در گفتگو با خبرنگار مهر در پاسخ به این سؤال که اثرات منفی تخصص گرایی چیست؟، گفت: من فکر می کنم گستردگی علوم باعث شده است که نه فقط تخصص یک ضرورت باشد، بلکه بالاتر از تخصص، تمحض و تمرکز در بخش خاصی از یک دانش هم یک ضرورت است.

وی افزود: به عنوان مثال در علوم اسلامی، علمی مانند دانش فقه وجود دارد. ممکن است کسی بگوید در این دانش باید متخصص بود، به این معنا که عمر را عمدتاً در این دانش مصرف کرد ولی من فکر می کنم حتی پس از تخصص در دانشی مثل دانش فقه، باید در بخشی از این دانش متمرکز و متمحض شد.

نویسنده کتاب فقه و عقل در ادامه سخنانش اظهار داشت: یعنی تخصص و ویژه دانی را در بخش خاصی به فعلیت رساند و به یقین عمر یک انسان عادی اجازه نمی دهد که کسی بخواهد در همه ابواب فقه متمرکز و متمحض باشد، بنابراین امروزه از تخصص صحبت کردن به نظرم ساده اندیشی است باید از تمحض و تمرکز صحبت کرد.

نویسنده کتاب فقه و مصلحت تصریح کرد: منتها طبیعی است که باید مواظب آسیبها بود و از آن آسیبها رهید، به عنوان مثال دانش فقه مقدماتی مانند اصول فقه، رجال و علم حدیث دارد و بنابراین یک ویژه دان نمی تواند مقدمات کار را نبیند یا بنابراین گفته شود که تمحض و تمرکز یک ضرورت است باید در مثل فقه تمام ابوابی که به گونه ای با مورد تمحض و تمرکز ارتباط دارد با مورد تمحض و تمرکز، کار کند.

وی با تأکید بر اینکه این بحث به نظرم بحث روشنی است و نه جای چانه زدن و شک و تردید و گفت و گو؛ که آنچه مقدمات یک کار به حساب می آید باید وارد باشد، بیان کرد: یک پزشک وقتی می خواهد در چشم و یا دست متخصص شود باید ببیند که آناتومی بدن ارتباطش چگونه است و چه اعضای بر روی چشم اثر دارد و چشم بر روی چه اعضای اثر دارد. به هر حال اینها جزو مقدمات کار به حساب می آید و باید مواظب بود.

نویسنده کتاب فقه و عرف تصریح کرد: هستند افرادی که به خاطر عدم تسلط روی موضوع در مقدمات همان علم مسلط نیستند و به هر حال آثار این عدم تسلط خود را نشان می دهد.